

IV. PUNTUL.

Puntul arată o pausă mai îndelungată, de cât toate cele-alte semne și se pune:

1. La sfîrșitul unei propozițiuni, dacă aceasta nu este o propozițiune interogativă sau esclamativă; și la sfîrșitul ori-cărei frâse și period, d. e. *Dunărea se varsă în marea neagră. Dunărea, care este unul dintre cele mai mari rîuri ale Europei, se varsă în marea neagră.*

2. După o propozițiune eliptică, exprimată chiar printr'o singură vorbă și după titlul unei bucăți de citire sau alte vorbe de sine stătătoare, d. e. *Mai înțeles? Da. Cine este perfect?* (care om). *Niminea. Asemenea și după vorbe ca: Prefață. Introducere. Cap. etc.* și după o literă inițială d. e. *I. Invățătorul. P. Petru etc.*

V. PUNTUL INTEROGATIV.

Puntul interogativ se pune după o prepozițiune interogativă, d. e. *Cine vorbește aici?*

VI. PUNTUL ESCLAMATIV.

Puntul esclamativ se pune după fie-care propozițiune sau parte de propozițiune, ce exprimă mirarea, bucuria, spaima, durerea, sau ori-ce sentiment viu și iute, d. e. *Ce frumoasă zi! Vai! moartea mi-a răpit pe cel mai scump dintre prietenii! O Dumnezeule!*

Cele d'ântâi patru semne arată pauza în vorbire; iar cele doue din urmă intonarea.